

ganste klar, og med Hensyn til hvilken jeg heller ikke fordrer noget Svar, men som jeg vil nævne, og det er, at idetmindste som det synes — jeg har ingen Dokumenter derfor — har Sverige og Norge opnaaet Forlængelse af den gamle Traktat til 15de December. Jeg veed ikke, hvilke Betingelser der har været stillet derfor, og som ere accepterede, men det er lidt paafaldende, naar vore Konfirmenter have kunnet opnaa dette og vi ikke. Det er naturligvis, som den høitærede Finansminister veed, et ganske overordentlig vigtigt Spørgsmaal for Island, der navnlig under de nuværende Forhold kan trænge til, at der bliver sørget for det. Jeg tvivler naturligvis ikke et eneste Øieblik om, at Regjeringen i denne Henseende har gjort Alt, hvad der staar i dens Magt, men den høitærede Finansminister vil ogsaa nok kunne forstaa, at Folk, for hvem dette spiller en stor Rolle og er af megen Interesse, endog gjentagende have talt til mig om denne Sag.

Finansministeren (Strup): Da jeg før brugte Ordet „Underfundighed“, faldt det mig mindst ind, at der kunde være noget Stødende deri for det ærede Medlem. Skulde det ærede Medlem og andre Medlemmer her i Thinget mene, at § 42 til yderligere Tydeliggjørelse trænger til en Forandring, skal jeg selvfølgelig ikke modsætte mig den. Man kunde f. Ex. tænke sig, at der var en bestemt Frist, inden hvilken den kongelige Anordning skulde emanere. Man kan jo ikke bestemme, at selve den nye Toldlov skal træde i Kraft samtidig med de andre Love, det vilde være umuligt. Der hører jo ikke saa lidt Forberedelse til for at sætte en saadan ny Toldlov i Virksomhed. Jeg erkjender fuldt ud den store Interesse, som ikke blot Island, men ogsaa Færøerne have i for Fremtiden at bevare den gunstige Stilling, de hidtil have haft i Spanien med Hensyn til Indførselen af deres Hovedprodukt og Hovedudførselsprodukt, tørret og saltet Fisk, men det forekommer mig, at der dog er Grændser for, hvad man kan forlange, at den danske Statskasse skal bringe som Offer dertil, og jeg tror, at det er et let Regnestykke for Enhver, efter de Data, jeg har givet, at se, i hvilket Misforhold Tabet for den danske Statskasse vilde staa til Bindingen for de islandiske og færøiske Fiskeexportører, dersom man accepterede den Nedsættelse i Told, ikke blot paa spansk Vin, men paa al Vin, som vilde være Følgen af Nedsættelsen af den

spanske Vintold, til 2 Francs pr. Hektolitre. Jeg beklager meget, at jeg ikke er istand til for det ærede Medlem og det ærede Thing, som selvfølgelig i sin Helhed interesseres sig derfor, at give nogen Oplysning om, paa hvilke Billaar vore to Nabolande, Sverige og Norge, have opnaaet en Forlængelse af den spanske Traktat. Jeg har forlangt disse Oplysninger, men de ere endnu ikke komne til mig. Smidlertid maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at der er en ikke uvæsentlig Forskel mellem disse to Landes Stilling med Hensyn til den spanske Handel og vor, idet disse to Lande have en betydelig direkte Export til Spanien, medens vor direkte Export til Spanien er forsvindende. Norge og Sverige have Interesse i Trælast, og Spanien har ganske vist ogsaa tilbudt os til Kompensation, at vi skulde faae den Fordel at indføre Trælast frit eller for en lav Tægt til Spanien, men de Herrer, som ere bekendte med Forholdet mellem den danske Træudførsel og den danske Træindførsel, ville vide, at det ikke kan have nogen særlig Vægt for os. Derimod har det selvfølgelig en betydelig Vægt for Norge og Sverige. Det vilde altsaa være forstaaeligt, om man i Norge og Sverige havde fundet sig i at bringe betydeligere og større Offer paa andre Gebeter, end den danske Regjering ialtsald paa Forhaand har anset for at være forsvaret. Den svenske tariffmæssige Vintold er jo ligesaa høi som vor, navnlig paa de spanske Vine. Skulde altsaa Sverige, for at opnaa en ny Handelsstraktat med Spanien, være gaaet ind paa et Forlangende fra Spaniens Side om, at Tolden skulde nedsættes til kun 2 Fr. pr. Hektolitre, er det ogsaa for Sverrigs Vedkommende et meget stort Offer. Om det er bragt i fuldt Omfang eller ikke, beklager jeg, at jeg ikke ser mig istand til at oplyse. Jeg skal nævne, at den spanske tariffmæssige Vintold paa almindelig Vin er maassigt paa en Dre nær netop den Told, som jeg ifjor foreslog her for Landstinget, 20 Dre pr. Bund. Det er Spaniens egen Indførsels-told paa Vin fra de Stater, som ikke have Handelsstraktater med Spanien. Det System, som er fulgt i Spanien, og som har — om jeg saa maa kalde det — to Rækker af Tariffpositioner, den ene den ordinære og den anden for alle de Lande, som have sluttet Handelsstraktater, dette System, som er ganske forskjelligt fra vort, kan det jo maasse blive nødvendigt ogsaa for os at optage, dersom ellers Handelsstraktatssystemet skulde vinde større Indpas i Verden. Hidtil har det heldigvis for os ikke været videre benyttet.